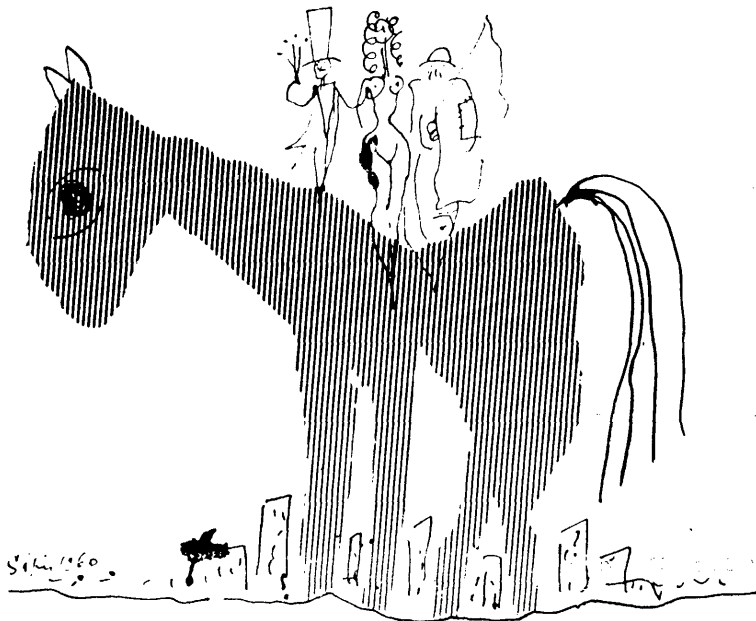

Sáfrány
Imre
szöveg-
rajza

Így tévednek ők...

ERZELMES OLASZ FILM HAZI HASZNÁLATRA FELONTVE

Kopeczky László

Egy becsületes és jószívű fiákeresről kiderül, hogy a felesége grófnő. A derék transzportos mit sem tud az úgyről, mert éppen főbelövik az osztrákok egy Roger nevű francia hadnaggal egyetemben, akinek a táj szépségeit mutogatta, az osztrák francia határ cikkcakkjaiban. Az illető hadnagy a francia sereg pénztárnoka. (Ma biztos nem lőnék le, hanem áthelyeznék egy másik vállalatba.)

Mikor a sorúz eldördült, mindenki összerogyott, csak a csupa szív kocsis vette nagy megkönnyebbüléssel tudomásul, miszerint nem főbe lőtték, hanem éppen ellenkezőleg. Úgyhogy egy hétig csak állva tudott ülni.

Ezalatt az ármány megtette a magáét. Brissac gróf elveszi feleségül az özvegynek hitt fiákeres-grófnét. Az a célja, hogy vagyonát megkaparintsa.

Mikor a boldogtalan istállótulajdonos hazatér, se asszony, se gyerek, de még a déli maradékot is megette valaki. Bús közmondásokra fakad: — Min-

denki addig seperjen, ameddig a takarója ér... Közös hátznak, kecske a túrója...

Az'an belátja, hogy ő az a balfenék, akinek távoznia kell. Mert hát mit is nyújthatna a két gyenge nőnek: egy doboz szardíniának még a dobozát sem...

A kislány, kit Giovannának hívnak, s anyja után grófnő, apja után kocsis, szépen felcseperedik. Párizsban beleszeret Roger hadnagy fiába. A fiú boldogtalan, mert azt beszélük, hogy apja meglépett a kasszával. A gonosz mostoha ellenzi a szerelmet. Renée-hez, a tolvaj dendi-hez akarja a lányt kényszeríteni. Ez a Renée tud a mostohaapa üzelméről.

Megtörténik az eljegyzés. Közben a lány elhá'ározza, hogy megszökik, mert rájön, hogy nem tud élni a pénztárnok fia nélkül. Viszont a zsarnok apa és a mostoha vő'legény úgy gondolják, hogy ők igenis meg tudnak élni a lány — Giovanna — nélkül. Mert ha a lány betölti a 19 év 1 perc 10 másodpercet, a vagyon menthetetlenül a kezére száll, s akkor — node várjunk!

El kell őt tenni láb alól!

S egy sötét éjszakán (mivel a gáztávvezetéken való javítómunkálatok miatt a gázzolgáltatás szünetelt) két honoráris gyilkos megragadja a menekülő Giovannát, és beleveti a Szajnába.

Szerencsére nagyon alacsony a vízállás, éppen csak bokáig érő, így a lány nem fullad bele. Am a víz igen hideg és nedves, ezért sikoltozni kezd.

Édesapja, az özvegy gróf — helyesbíték: elhagyott fiákeros, éppen arra batárol véletlenül. Meghallja a sikoltozást. Beletapos a kuplungba. Rákapszol a rükverc harmadikra...

Giovanna megmenekült! Ott piheg a nemes lőtulajdonos karjaiban, és nem tudja, hogy ő az apja. Viszont az apja tudja, hogy ő a kocsis, és belevág a lovak közé.

(Megvárom, míg a kedves közönség kifújja az orrát és kicsavarja zsebkendőjét.)

Mikor a lány magához tér az egyszerű, de négy lábú ágyban, a becsületes kérgeskező apuka éppen a velur fodrot vasalja a crepe-de-chine ruhán. Giovanna meglátja a falon Roger pénztárnok-hadnagy fiának a képét, amelynek három indigós kópíáját őrzi szívében.

— Ő itt? — kérdi csodálkozva az istálló szűkszavú patronjától.

A grófnőnek lócsiszársorsban marasztalt boldogtalan férje elmondja, hogy a fényképet ábrázoló fiú apját vele egy napon lötték le, illetve lötték mellé. Egyben elmondja, hogy a hadnagy nem bűnös, hogy a pénz éppen csakhogy futotta napidíjra és elsőosztályú hálópostakocsira.

Giovanna tudata gyorsan befut kétszer négyszáz méteres gátat, s egy pillanat alatt tisztában van a kocsisgróf kilétével.

— Apám — rebegi alétan.

— Bizony — mondja a Ráró jóságos abrakolója, és a lópokrócba temeti kitörő könnyeit.

(Ne tessék eltenni a zsebkendőt, most jön a java!)

Közben véletlenül ott terem egykori özvegye.

— Férjem — zokogja. És elájul...

És ott van Roger fia, a helyettes pénztárnok.

— Apósom! — fohászkodik baritonusban, valamint Lujza nagynénje.

— Unokaöcsém, Lajos! — hüppögi, nemkevésbé a szomszéd kislefia.

— Kocsiz báci — selypíti...

A ré'en kint búbos szöcskék qatrillióznak, nyílik a torma meg a kömény-mag...